

Forslag

til lov om motorferdsel i utmark og vassdrag (motorferdselloven)

Kapittel 1 Innledende bestemmelser

§ 1 Formålet med loven

Loven skal gjennom lokalt selvstyre sikre at motorferdsel i utmark og vassdrag skjer på en bærekraftig måte som ivaretar naturen, fremmer trivsel og bolyst, legger til rette for samisk og annen tradisjonell kulturutøvelse og tar hensyn til friluftslivsinteresser. Innenfor disse rammene skal loven legge til rette for motorisert ferdsel i utmark på en bærekraftig måte.

§ 2 Lovens virkeområde

Loven regulerer motorferdsel i utmark og vassdrag.

Som motorferdsel regnes ferdsel med enhver type motorisert transport- og fremkomstmiddel til lands eller vanns, inkludert start og landing med motorisert luftfartøy. Som landing regnes også lasting og lossing fra motorisert luftfartøy som holdes i en fast posisjon over bakken eller vannflaten. Ferdsel med motorisert transport- og fremkomstmiddel med avslått motor anses også som motorferdsel.

Som utmark regnes udyrket mark som ikke er innmark eller likestilt med innmark etter friluftsløven § 1 a. Engslått og kulturbeite som er omgitt av utmark, skal regnes som utmark etter loven her. Det samme gjelder veier i utmark som ikke er opparbeidet for kjøring med bil, og veier i utmark som ikke er brøytet for kjøring med bil.

Som vassdrag regnes åpne og islagte elver, bekker og innsjøer.

Loven gjelder ikke på Svalbard eller Jan Mayen.

Departementet kan gi forskrift om at ferdsel med bestemte lettere transport- og fremkomstmidler ikke skal omfattes av loven.

§ 3 Forholdet til enkelte andre lover

For områder som er vernet etter naturmangfoldloven kapittel V eller vernet etter eldre vedtak som er videreført som nevnt i naturmangfoldloven § 77, gjelder verneforskriftens regler om motorferdsel i tillegg til loven her.

Loven gjelder ikke for områder som omfattes av markaloven, eller ved start og landing med luftfartøy på landingsplasser som har konsesjon etter luftfartsregelverket.

§ 4 Forholdet til grunneiers og andre rettighetshaveres rettigheter

Loven påvirker ikke grunneieres og andre rettighetshaveres mulighet til å nekte eller regulere motorferdsel.

Kapittel 2 Alminnelige regler om motorferdsel i utmark og vassdrag

§ 5 Forbud mot motorferdsel i utmark og vassdrag

I utmark og vassdrag er motorferdsel forbudt, med mindre ferdseien er tillatt i eller i medhold av loven her eller annen lov.

§ 6 Aktsom og hensynsfull motorferdsel

All motorferdsel i utmark og vassdrag skal være aktsom og hensynsfull, slik at ferdseien ikke unødig påfører naturen, friluftslivsinteresser eller samisk og annen tradisjonell kulturutøvelse skade eller vesentlig ulempe. Det skal utvises særlig aktsomhet ved motorferdsel i vårløsningen eller i vått terreng, i yngletiden for vilt og i kalvingstiden for rein.

§ 7 Retningslinjer for avgjørelser om motorferdsel

Ved vurderinger av om motorferdsel skal tillates etter denne loven, gjelder prinsippene i naturmangfoldloven §§ 8 til 12. Det skal legges vekt på lokalt selvstyre og om motorferdselen skjer på den måten, det tidspunktet, langs den traseen og med den teknologien som innebærer minst påvirkning på natur, friluftslivsinteresser og på samisk og annen tradisjonell kulturutøvelse. Det skal særlig legges vekt på å unngå skader av motorferdsel i vårløsningen eller i vått terreng, i yngletiden for vilt og i kalvingstiden for rein.

Avgjørelser etter denne loven skal, så langt det er rimelig, bygges på etterprøvd kunnskap om natur, friluftslivsinteresser og samisk og annen tradisjonell kulturutøvelse. Det skal fremgå av begrunnelsen for avgjørelser om motorferdsel etter denne loven hvordan prinsippene i naturmangfoldloven §§ 8 til 12 og retningslinjene i denne paragrafen er vurdert.

§ 8 Myndighet til å regulere motorferdsel som ellers er tillatt

Kommunen kan gi forskrift som for avgrensede områder midlertidig begrenser eller forbyr motorferdsel som ellers er tillatt etter denne loven, når det er strengt nødvendig for å ivareta reindrift, viltlevende arter, sårbar natur eller samisk og annen tradisjonell kulturutøvelse.

Dersom det er strengt nødvendig for å ivareta reindrift, viltlevende arter, sårbar natur eller samisk og annen tradisjonell kulturutøvelse kan departementet gi forskrift som nevnt i første ledd. Kommunen skal i slike tilfeller få anledning til å uttale seg. Kommunens syn skal tillegges stor vekt ved vurderingen av om det skal gis forskrift etter leddet her.

Forskrift etter første og andre ledd skal kun fastsettes for den tidsperioden som er nødvendig, og kan ikke gjelde for mer enn to år. Første og andre ledd gjelder ikke for motorferdsel som er tillatt etter §§ 9, 10, 12 eller 14.

Dersom forbud eller begrensninger etter første eller andre ledd medfører avvik fra en fastsatt arealplan, kreves ikke dispensasjon etter plan- og bygningsloven § 19-2 for nødvendige tiltak i samsvar med forbudet eller begrensningene.

Kommunen kan av hensyn til interessene loven skal ivareta, fastsette traseer som skal benyttes til ferdsel etter §§ 10, 13 og 14, så lenge det ikke er vesentlig til hinder for å gjennomføre den nødvendige ferdselen.

Dersom det er nødvendig for å ivareta natur- og friluftslivsområder av nasjonal eller viktig regional betydning, kan departementet gi forskrift om begrenset tidsrom, begrenset antall turer eller begrensede eller endrede traseer for motorferdsel etter kapittel 5.

Dersom forbud eller begrensninger etter første eller andre ledd påvirker en løype for motorferdsel på snødekt mark og islagt vassdrag, kan kommunen gi forskrift om midlertidig alternativ trase, i tidsperioden forbud eller begrensning gjelder.

Kapittel 3 Motorferdsel som er tillatt uten søknad

§ 9 Offentlige oppgaver

Forbudet i § 5 gjelder ikke motorferdsel som er nødvendig

- a. for politiet, organisert redningstjeneste, ambulansetjenesten, brann- og redningsvesenet og det statlige naturoppsynet
- b. ved lovhjemlet kontroll med at regelverk overholdes
- c. ved Forsvarets øvelser og operative virksomhet
- d. ved domstolenes transport knyttet til merking og oppmåling i jordskiftesaker
- e. for å gjennomføre skjøtsel etter naturmangfoldloven § 47 og skjøtsel og vedlikehold etter kulturminneloven §§ 11 første ledd bokstav a og 21, inkludert transport til slike områder
- f. for transport utenfor markalovens virkeområde til områder som skal skjøttes etter markaloven § 11
- g. ved naturrestaurering som utføres av eller på vegne av offentlige myndigheter

Departementet kan gi forskrift som gir unntak fra forbudet i § 5 om nødvendig motorferdsel for andre offentlige oppgaver.

§ 10 Veier og anlegg

Forbudet i § 5 gjelder ikke motorferdsel som er nødvendig

- a. for etablering, drift, vedlikehold og fjerning av veier
- b. for etablering, drift, vedlikehold og fjerning av infrastrukturanlegg og andre anlegg som tjener allmenne samfunnsbehov

§ 11 *Viltforvaltning og uthenting av vilt*

Forbudet i § 5 gjelder ikke motorferdsel som er nødvendig

- a. for kommunen ved akuttiltak for å hindre at storvilt blir påkjørt
- b. for kommunen ved ettersøk etter skadet storvilt og håndtering av fallvilt av storvilt
- c. for kommunale fellingslag, innenfor rammen av vedtak om skadefelling av rovvilt fattet av statsforvalteren eller direktoratet
- d. for uthenting av felt elg, hjort, villsvin og bjørn
- e. for registrerte lisensjegere på jerv ved utkjøring og tilsyn med jervebåser som er godkjent av statsforvalteren, og utkjøring av åte og åtebuer på vassdrag og snødekt mark. Lisens må være tilgjengelig under motorferdselen.

Departementet kan gi forskrift om at bestemte kommuner gis adgang til å gi forskrift om unntak fra forbudet i § 5 for uthenting av annet storvilt enn nevnt i første ledd bokstav d, for uthenting av sel, eller for annen transport i forbindelse med jakt.

Kommunen kan gi forskrift som setter krav til bruk av bestemte transport- og fremkomstmidler ved motorferdsel etter første ledd bokstav d.

§ 12 *Jordbruks-, skogbruks- og reindriftsnæring*

Forbudet i § 5 gjelder ikke motorferdsel som er nødvendig i jordbruks-, skogbruks- og reindriftsnæring.

§ 13 *Betjente turistanlegg*

Forbudet i § 5 gjelder ikke motorferdsel på snødekt mark eller vassdrag som er nødvendig for transport av personale og gods til driften av betjente turistanlegg, inkludert fjellstuer.

§ 14 *Faste bosteder*

Forbudet i § 5 gjelder ikke motorferdsel som er nødvendig for transport til og fra faste bosteder.

§ 15 *Vedtransport*

Forbudet i § 5 gjelder ikke motorferdsel med beltekjøretøy på snødekt mark og islagt vassdrag for grunneiere og for innehavere av tinglyst, avtalefestet eller lovfestet

hogstrett, dersom motorferdselen er nødvendig for uthenting av ved. Ved motorferdsel med grunnlag i avtalefestet hogstrett skal føreren ha den aktuelle avtalen tilgjengelig under motorferdselen.

Kommunen kan gi forskrift om at grunneiere og innehavere av hogstrett som nevnt i første ledd kan kjøre ut ved på barmark og med andre typer transportmidler enn beltekjøretøy, og om gjennomføringen av slik motorferdsel, for eksempel når og hvor det kan kjøres ut ved.

§ 16 Rullestoler og liknende hjelpemidler

Forbudet i § 5 gjelder ikke motorferdsel med hjelpemidler som er laget for å kompensere for redusert bevegelsesevne, dersom ferdsel med hjelpemiddelet ikke har nevneverdig større skadeevne enn ferdsel til fots, eller ferdsel på vei og turvei opparbeidet med jevnt dekke av grus eller lignende med fremkomstmidler som er klassifisert som rullestol etter veitrafikkreglene.

Departementet kan gi forskrift om hvilke hjelpemidler som omfattes av første ledd.

§ 17 Elektriske sykler

Forbudet i § 5 gjelder ikke bruk av motoriserte fremkomstmidler som er klassifisert som sykkel etter veitrafikkreglene.

Kommunen kan gi forskrift som begrenser eller forbyr bruk av fremkomstmidler som nevnt i første ledd i hele eller deler av utmarka.

§ 18 Åpent vassdrag

Forbudet i § 5 gjelder ikke motorferdsel på åpent vann på

- a. elver
- b. innsjøer med overflateareal på over to kvadratkilometer
- c. innsjøer som inngår i et vassdrag som er farbart med fartøy.

Start og landing med luftfartøy er likevel ikke tillatt.

Kommunen kan i forskrift eller i arealplan etter plan- og bygningsloven forby eller regulere ferdsel som er tillatt etter første ledd. Reguleringen kan blant annet gå ut på å begrense adgangen til motorferdsel til bestemte formål, tider, områder eller fremkomstmidler.

§ 19 Preparering av skiløyper og alpinbakker

Forbudet i § 5 gjelder ikke motorferdsel på snødekt mark eller islagt vassdrag som er nødvendig for å preparere skiløyper og alpinbakker for allmennheten og for konkurranser.

Kommunen kan av hensyn til interessene loven skal ivareta, gi forskrift som begrenser eller forbyr preparering som nevnt i først ledd. Kommunen kan for eksempel fastsette traseer som skal benyttes til preparering eller begrense preparering til bestemte aktører eller bestemte tider.

Kapittel 4 Motorferdsel kommunen kan tillate i plan eller forskrift

§ 20 Løyper for motorferdsel på snødekt mark og islagt vassdrag

Forbudet i § 5 gjelder ikke motorferdsel på snødekt mark og islagt vassdrag i løyper og tilhørende rastesoner som er fastsatt i forskrift etter § 26 eller i kommuneplanens arealdel eller reguleringsplan etter plan- og bygningsloven. I rastesoner er det kun tillatt med nødvendig motorferdsel til og fra løypa og rastestedet. Kommunen kan tillate at der løypa går over islagt vann så er det tillatt å raste på hele vannet.

§ 21 Kjøreopplæring

Forbudet i § 5 gjelder ikke motorferdsel som inngår i obligatorisk kjøreopplæring på snødekt mark og islagt vassdrag i øvingsområder som er fastsatt i forskrift etter § 26 eller i kommuneplanens arealdel eller reguleringsplan etter plan- og bygningsloven.

§ 22 Motorsport

Forbudet i § 5 gjelder ikke motorferdsel under motorsportkonkurranser eller -trening i regi av den organiserte idretten i mindre områder som er avsatt til motorsportanlegg i forskrift etter § 26 eller i kommuneplanens arealdel eller reguleringsplan etter plan- og bygningsloven.

§ 23 Landingsplasser

Forbudet i § 5 gjelder ikke start og landing med luftfartøy på landingsplasser som er fastsatt i forskrift etter § 26 eller i kommuneplanens arealdel eller reguleringsplan etter plan- og bygningsloven.

§ 24 Små innsjøer

Forbudet i § 5 gjelder ikke på åpent vann på innsjøer med overflateareal på mindre enn to kvadratkilometer der kommunen har åpnet for motorferdsel i forskrift etter § 26 eller i kommuneplanens arealdel eller reguleringsplan etter plan- og bygningsloven.

§ 25 Fastsetting av arealer til motorferdsel i arealplan etter plan- og bygningsloven

Kommunen kan i kommuneplanens arealdel eller reguleringsplan etter plan- og bygningsloven fastsette følgende arealer der motorferdsel er tillatt etter kapittelet her:

- a. løyper for motorferdsel på snødekt mark og islagt vassdrag og tilhørende rastesoner, jf. § 20

- b. øvingsområder for obligatorisk kjøreopplæring på snødekt mark og islagt vassdrag, jf. § 21
- c. områder for motorsport, jf. § 22
- d. landingsplasser for luftfartøy, jf. § 23
- e. hele eller deler av innsjøer med overflateareal på mindre enn to kvadratkilometer, jf. § 24

Arealer etter første ledd bokstav a til e kan ikke legges i

- a. foreslåtte verneområder som er kunngjort etter naturmangfoldloven § 42
- b. verneområder med mindre verneforskriften åpner for det
- c. villreinområder, unntatt arealer etter første ledd bokstav d og e der slik motorferdsel har vært tillatt i medhold av lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag
- d. områder der de vil være til vesentlig skade eller ulempe for reindriften

Landingsplasser kan heller ikke legges på fjelltopper, utsiktspunkter, breer eller andre lignende steder der landingsplassen i hovedsak vil være utgangspunkt for rekreasjon og friluftsliv.

§ 26 Fastsetting av arealer for motorferdsel i forskrift

Innenfor rammene i § 25 andre ledd kan kommunen, som alternativ til fastsettelse i arealplan etter plan- og bygningsloven, fastsette arealer til motorferdsel som nevnt i § 25 første ledd bokstav a til e i forskrift utarbeidet etter reglene i forvaltningsloven. Kommunen skal ved etablering av nye løyper og arealer for motorisert ferdsel utrede konsekvensene for berørte interesser

Arealene skal fastsettes i eget kart. Arealene skal vises i kartet til kommuneplanens arealdel. Kommunens vedtak skal kunngjøres etter reglene i plan- og bygningsloven § 12-12 fjerde og femte ledd.

Kommunen kan ikke treffe vedtak om motorferdselsareal på en eiendom før grunneier har samtykket.

§ 27 Bestemmelser om bruk og merking av arealer til motorferdsel

Kommunen kan i forskrift etter § 26 eller i medhold av plan- og bygningsloven fastsette nærmere bestemmelser om motorferdsel i områder angitt i § 25, inkludert om når og hvordan ferdsel kan skje, og hvilke transport- og fremkomstmidler som kan benyttes.

I løyper for motorferdsel på snødekt mark og islagt vassdrag og tilhørende rastesone kan det bare åpnes for motorferdsel med snøskuter eller lignende eller lettere transport- og

fremkomstmidler. Det kan ikke gis bestemmelser om at løypene bare kan anvendes til bestemte formål.

Kommunen skal i forskrift etter § 26 eller i kommuneplanens arealdel eller reguleringsplan fastsette sesongslutt for løyper for motorferdsel på snødekt mark og islagt vassdrag og tilhørende rastesone. Sesongen skal senest slutte 5. mai. I sentrale områder for reindriften bør kommunen vurdere om sesongen skal slutte tidligere. Kommunen kan gi forskrift om utvidet sesong for det enkelte året dersom dette ikke kan antas å føre til nevneverdig skade eller ulempe for de interessene loven skal ivareta. Dersom det er gitt slik forskrift, kreves ikke dispensasjon etter plan- og bygningsloven § 19-2 for gjennomføring av tiltak i samsvar med forskriften.

Kommunen kan forskrift etter § 26 eller i kommuneplanens arealdel eller reguleringsplan fastsette at landingsplasser bare skal benyttes til ferdsel for angitte formål, og at kommunen skal varsles før landing.

Kommunen kan foreta mindre terrenginngrep, herunder utlegging av klopper, for å begrense skader på natur og forbedre sikkerheten.

Kommunen skal sørge for forsvarlig merking av arealer til motorferdsel. Departementet kan gi forskrift som fastsetter krav til merking, skilting og informasjon om arealer til motorferdsel.

Kapittel 5 Motorferdsel kommunen kan tillate etter søknad

§ 28 Leiekjøring

Kommunen kan gi tillatelse til motorferdsel for leiekjørere som tar på seg transportoppdrag på snødekt mark og islagt vassdrag. Tillatelse til leiekjøring kan bare gjelde

- a. transport som er tillatt etter kapittel 3
- b. transport som det er gitt tillatelse til etter kapittelet her
- c. gods- og persontransport mellom bilvei og fritidsbolig
- d. transport for nødvendig tilsyn med og vedlikehold av bygninger etter oppdrag fra eieren
- e. transport for redaktørstyrte journalistiske medier på reportasjeoppdrag

§ 29 Utmarksnæring

Kommunen kan gi foretak som er registrert i Enhetsregisteret, tillatelse til nødvendig motorferdsel for transport av gods og personale i utmarksnæring. Slik tillatelse kan bare gis til transport med luftfartøy, transport på vassdrag, transport på snødekt mark og

transport på traktorvei. I Finnmark kan slik tillatelse også gis til transport langs godt etablerte barmarkstraseer.

§ 30 Mineralundersøkelser

Kommunen skal gi tillatelse til motorferdsel for undersøkelse av mineraler etter mineralloven kapittel 4.

For aktører som har søkt om undersøkelsestillatelse etter mineralloven, skal oversendelse av undersøkelsesplan fra Direktoratet for mineralforvaltning med Bergmesteren for Svalbard til kommunen anses som søknad om motorferdsel etter første ledd.

§ 31 Friluftslivs- og idrettsaktiviteter

Kommunen kan gi tillatelse til motorferdsel på snødekt mark og islagt vassdrag for å preparere løyper og områder for friluftslivs- og idrettsaktiviteter for allmennheten og for konkurranser.

§ 32 Personer med funksjonsnedsettelse

Kommunen kan gi personer med funksjonsnedsettelse som gir vesentlig redusert bevegelsesevne tillatelse til motorferdsel på snødekt mark og islagt vassdrag.

§ 33 Forundersøkelser til planlegging av veier og anlegg

Kommunen kan gi tillatelse til motorferdsel for å gjennomføre forundersøkelser i forbindelse med planlegging av veier og anlegg som nevnt i § 10.

§ 34 Vitenskapelige undersøkelser

Kommunen kan gi tillatelse til motorferdsel for å gjennomføre vitenskapelige undersøkelser i regi av godkjent forskningsorganisasjon.

§ 35 Naturrestaurering

Kommunen kan gi tillatelse til motorferdsel for å gjennomføre naturrestaureringstiltak.

§ 36 Fiskekultivering

Kommunen kan gi tillatelse til motorferdsel for å gjennomføre fiskekultiveringstiltak.

§ 37 Gods- og persontransport til fritidsbolig

Kommunen kan gi tillatelse til motorferdsel for gods- og persontransport til søkerens fritidsbolig. Dette gjelder bare transport på vassdrag og transport på snødekt mark.

§ 38 Byggearbeid

Kommunen kan gi tillatelse til motorferdsel for å transportere gods og personer i forbindelse med byggearbeid som det er gitt tillatelse til etter plan- og bygningsloven.

Dette gjelder bare for transport med luftfartøy, transport på traktorvei, transport på vassdrag og transport på snødekt mark.

§ 39 Uthenting av ved

Kommunen kan gi tillatelse til motorferdsel for å hente ut ved.

§ 40 Dispensasjon til motorferdsel ved særlige behov

Kommunen kan gi tillatelse (dispensasjon) til motorferdsel dersom det er nødvendig i enkelte tilfeller eller for å dekke et særskilt behov og det ikke er grunn til å anta at motorferdselen vil føre til nevneverdig skade på naturen eller vesentlig ulempe for friluftslivsinteresser eller samisk og annen tradisjonell kulturutøvelse.

Dersom det er nødvendig for å ivareta nasjonale eller viktige regionale natur og friluftslivsinteresser eller hensynet til samisk og annen tradisjonell kulturutøvelse, kan Kongen gi forskrift som midlertidig legger myndigheten til å gi dispensasjon etter første ledd til et statlig eller regionalt organ. En slik forskrift kan bare gis dersom kommunen ikke endrer en ulovlig praksis til tross for veiledning fra statsforvalteren. Kommunen skal forhåndsvarsles og gis anledning til å endre praksis før et forslag til forskrift sendes på høring.

Kapittel 6 Kommunal saksbehandling og behandling av personopplysninger

§ 41 Avgrensing av tidsrom, antall turer og fastsettelse av traseer

Kommunen kan bare gi tillatelser etter kapittel 5 for et avgrenset tidsrom, maksimalt fire år. Tillatelser etter §§ 32 og 37 kan gis for inntil åtte år.

Kommunen kan fastsette hvor mange turer tillatelser etter kapittel 5 gjelder for og stille krav om at turene skal registreres på forhånd.

Når kommunen gir tillatelse til kjøring etter §§ 29 til 40, skal den kartfeste eller på annen entydig måte angi hvilken trasé eller hvilket område tillatelsen gjelder.

Kommunen kan i tillatelse etter kapittel 5 fastsette vilkår for motorferdselen.

Departementet kan gi forskrift om hva tillatelser etter kapittel 5 skal inneholde, for eksempel hvordan registrering skal skje, eller om hvordan traseer skal kartfestes.

§ 42 Tillatelse til motorferdsel i verneområder eller foreslåtte verneområder etter naturmangfoldloven

Når et tiltak trenger tillatelse både etter loven her og etter en verneforskrift etter naturmangfoldloven kapittel V gjelder reglene i naturmangfoldloven § 48 tredje ledd.

Når tillatelse til motorferdsel kan påvirke verneverdiene i et verneområde gjelder reglene i naturmangfoldloven § 49.

For saker om motorferdsel i foreslåtte verneområder etter naturmangfoldloven kapittel V gjelder reglene i naturmangfoldloven § 44.

§ 43 Adgang til å ta gebyr og brukerbetaling

Kommunen kan gi forskrift om gebyr for behandling av søknader om motorferdsel etter denne loven.

Kommunen kan gi forskrift om brukerbetaling (løypeavgift) for motorferdsel i løyper for motorferdsel på snødekt mark og islagt vassdrag etablert etter § 25 første ledd bokstav a eller § 26, til dekning av kommunens kostnader til utredning, etablering og drift av slike løyper. Kommunen kan føre kontroll med betaling av løypeavgift.

Kommunen kan gi forskrift om at den som ferdes i løyper for motorferdsel på snødekt mark og islagt vassdrag der det er innført løypeavgift, skal fremvise dokumentasjon på at løypeavgiften er betalt når det statlige naturoppsynet eller kommunen ber om det.

Gebyrer eller løypeavgifter kan ikke være større enn de nødvendige kostnadene kommunen har med slike saker.

§ 44 Elektronisk kommunikasjon og digital saksbehandling

Departementet kan gi forskrift om elektronisk kommunikasjon og digital saksbehandling i forvaltningen av motorferdselregelverket. Det kan blant annet stilles krav om bruk av elektronisk skjema ved søknad om tillatelse til motorferdsel og om kommunenes plikt til å benytte digitale saksbehandlingssystemer.

§ 45 Behandling av personopplysninger

Kommunen, statsforvalteren, direktoratet og departementet kan behandle personopplysninger, også personopplysninger som nevnt i personvernforordningen artikkel 9, når dette er nødvendig for å utøve myndighet eller utføre andre oppgaver etter loven her.

Departementet kan gi forskrift om behandling av personopplysninger, blant annet om formålet med behandlingen, hva slags opplysninger som skal behandles, hvordan opplysningene skal behandles, vilkår for utlevering av informasjon, krav om sletting og krav til eventuelle sammenstillinger som skal kunne brukes for forskning og statistiske formål.

§ 46 Rapportering av motorferdsel

Kommunen skal rapportere data om løyper for motorferdsel på snødekt mark og islagt vassdrag. Departementet kan gi forskrift om innrapporteringen.

Departementet kan gi forskrift om plikt til å føre inn enkeltvedtak gitt i medhold av loven, vedtak om arealplaner som nevnt i § 25 og vedtak om forskrifter som nevnt i § 26 i et miljøvedtaksregister.

§ 47 Endring, omgjøring og tilbakekall av tillatelse

Kommunen kan så langt det er nødvendig endre eller trekke tilbake en tillatelse som er gitt etter denne loven dersom

- a. det viser seg at skader eller ulemper blir vesentlig større eller annerledes enn ventet da tillatelsen ble gitt
- b. skader eller ulemper kan reduseres uten urimelig kostnad for den som har fått tillatelsen
- c. ny teknologi gjør det mulig å redusere skader eller ulemper i vesentlig grad
- d. det foreligger grov eller gjentatt overtredelse av bestemmelser som er gitt i eller i medhold av denne loven
- e. vesentlige forutsetninger for tillatelsen er bortfalt

Første ledd innskrenker ikke adgangen til å omgjøre etter ellers gjeldende omgjøringsregler. Statsforvalteren har samme myndighet til å omgjøre kommunens ugyldige vedtak som overordnet forvaltningsorgan har etter forvaltningsloven.

§ 48 Klagemyndighet

Statsforvalteren er klageinstans for kommunens enkeltvedtak etter denne loven.

Departementet er klageinstans for statsforvalterens enkeltvedtak etter denne loven.

Kommunens vedtak om arealer til motorferdsel i forskrifter etter § 26 kan påklages til Statsforvalteren. [Forvaltningsloven regler](#) om klage og omgjøring gjelder, likevel slik at vedtaket bare kan påklages av grunneiere og rettighetshavere til eiendommer i arealenes influensområde, Sametinget og berørte reinbeitedistrikt, organisasjoner hvis interesser blir berørt av arealene, nabokommuner og berørte statlige og regionale organer.

Kapittel 7 Kontroll og sanksjoner

§ 49 Kontroll med at loven overholdes

Det statlige naturoppsynet skal føre kontroll med at bestemmelsene som er gitt i eller i medhold av denne loven overholdes. Oppsynet kan kreve at føreren viser frem dokumenter som det er påbudt å ha med under motorferdselen. For øvrig gjelder reglene om oppsynets kontrolladgang i naturoppsynsloven § 3.

§ 50 Krav om dokumentasjon for oppdragstakere

Oppdragstakere og leiekjørere som gjennomfører transportoppdrag på vegne av noen som har rett til motorferdsel etter kapittel 3, må ha dokumentasjon på oppdraget tilgjengelig under motorferdselen.

§ 51 Dokumentasjon av tillatelse til motorferdsel

Ved motorferdsel med tillatelse gitt i medhold av loven skal føreren ha tillatelsen tilgjengelig under motorferdselen.

§ 52 Retting

Dersom motorferdsel har forårsaket vesentlig skade på miljøet kan kommunen iverksette egnede tiltak for å gjenopprette den tidligere miljøtilstanden, som oppsamling, rydding, fjerning og planering.

Kommunen kan pålegge den som har skadet miljøet vesentlig ved ulovlig motorferdsel å utføre tiltak som nevnt i første ledd. Dersom pålegget ikke etterkommes, kan kommunen iverksette retting og kreve utgiftene til tiltaket dekket av den ansvarlige. Kravet er tvangsgrunnlag for utlegg.

Dersom det er nødvendig å ta i bruk andres faste eiendom for å utføre rettingen, skal bruken avtales med eieren. Dersom særlig tungtveiende grunner tilsier at skaden må rettes, kan kommunen gjennomføre retting mot eierens vilje. Ved bruk av andres faste eiendom skal kommunen erstatte tap eieren eller rettighetshavere påføres som følge av rettingen. Skyldes skaden ulovlig motorferdsel, kan kommunen kreve at den ansvarlige skal erstatte slikt tap. Kravet er tvangsgrunnlag for utlegg.

§ 53 Tvangsmulkt

For å sikre at bestemmelser som er gitt i eller i medhold av denne loven blir gjennomført, kan kommunen fatte enkeltvedtak om tvangsmulkt.

Tvangsmulkt kan fastsettes når overtredelse av en bestemmelse er oppdaget.

Tvangsmulkten begynner å løpe når den ansvarlige oversitter den fristen kommunen har fastsatt for retting av forholdet. Det kan fastsettes tvangsmulkt på forhånd dersom særlige grunner taler for det, og mulkten løper da fra en eventuell overtredelse tar til. Det kan fastsettes at tvangsmulkten løper så lenge det ulovlige forholdet varer, eller at den forfaller for hver overtredelse. Tvangsmulkten løper likevel ikke dersom etterlevelse er umulig på grunn av forhold som ikke skyldes den ansvarlige. Tvangsmulkt kan fastsettes som løpende mulkt eller som engangsmulkt, og skal stå i rimelig forhold til skadene som overtredelsen har påført de interessene loven skal ivareta.

Tvangsmulkten pålegges den som er ansvarlig for overtredelsen. Dersom tvangsmulkt er pålagt et selskap som inngår i et konsern, kan en påløpt tvangsmulkt inndrives også hos morselskapet.

Kommunen kan frafalle påløpt tvangsmulkt. En avgjørelse om å frafalle tvangsmulkt regnes ikke som enkeltvedtak etter forvaltningsloven.

Tvangsmulkt tilfaller kommunen.

§ 54 *Overtredelsesgebyr*

Direktoratet kan ilegge overtredelsesgebyr til den som forsettlig eller uaktsomt overtrer § 5, § 6, § 11 første ledd bokstav e andre punktum, § 15 første ledd andre punktum, § 50 eller § 51, rammer for motorferdsel som nevnt i § 18 andre ledd og §§ 20 til 24 eller forskrift som nevnt i § 8 første eller andre ledd, § 11 tredje ledd, § 17 andre ledd, § 26, § 27 tredje ledd eller § 56, som ikke overholder vilkår i tillatelser gitt etter kapittel 5 eller etter forskrifter gitt i medhold av § 56, eller som ikke har betalt løypeavgift som fastsatt etter § 43. Overtredelsesgebyr kan også ilegges ved brudd på plikter etter naturoppsynsloven § 3 fjerde ledd, jf. andre ledd, ved kontroll etter motorferdselloven.

Departementet skal gi forskrift om standardiserte satser for utmåling av overtredelsesgebyr i det enkelte tilfelle. For øvrig gjelder forvaltningsloven §§ 44 og 46.

Adgangen til å ilegge overtredelsesgebyr foreldes to år etter at overtredelsen er opphørt. Fristen avbrytes ved at direktoratet gir forhåndsvarsel eller fatter enkeltvedtak om overtredelsesgebyr.

Departementet kan gi forskrift om at den enkelte kommune får myndighet til å ilegge overtredelsesgebyr for manglende betaling av løypeavgift etter § 43, om gjennomføringen av slike ordninger, hvordan kommunalt oppkrevde gebyrer skal brukes og gebyrets størrelse.

Overtredelsesgebyret tilfaller statskassen, med mindre annet er bestemt etter fjerde ledd.

§ 55 *Straff*

Med bøter straffes den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelsene i § 5, § 6, § 11 første ledd bokstav e andre punktum, § 15 første ledd andre punktum, § 50 eller § 51, rammer for motorferdsel som nevnt i § 18 andre ledd og §§ 20 til 24 eller forskrift som nevnt i § 8 første og andre ledd, § 11 tredje ledd, § 17 andre ledd, § 26, § 27 tredje ledd eller § 56, eller som ikke overholder vilkår i tillatelser gitt etter kapittel 5 eller etter forskrifter gitt i medhold av § 56.

Grov overtredelse av bestemmelsene angitt i første ledd straffes med bøter eller fengsel inntil ett år. Ved avgjørelsen av om overtredelsen er grov, skal det legges særlig vekt på om overtredelsen har medført eller voldt fare for betydelig skade på naturen, friluftslivsinteresser eller samisk og annen tradisjonell kulturutøvelse, om overtredelse har skjedd gjentatte ganger, om skaden må anses som uopprettelig, om overtrederen har gjennomført forebyggende eller avbøtende tiltak og på graden av skyld.

